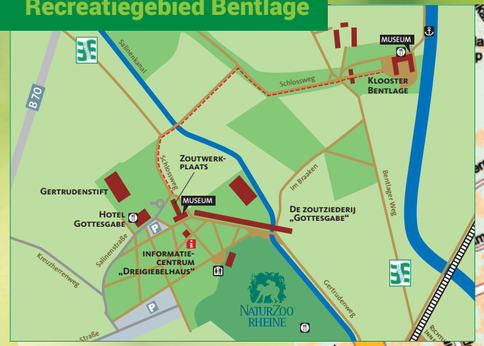
Recreatiegebied Bentlage

Klooster Bentlage

Midden in een natuurbeschermingsgebied ligt op de linkeroever van de Eems het voormalige kruisherenklooster Bentlage. Het klooster werd in 1437 gesticht en vanaf 1803 in een adelijke residentie omgebouwd. Het is sinds 1978 in het bezit van de stad Rheine.
Na zorgvuldig te zijn gerestaureerd, is het beschermde kloostercomplex tegenwoordig cultuurcentrum en museum. Deze prachtige locatie in de natuur is een populaire bestemming voor bezoekers van heinde en verre.

De zoutziederij „Gottesgabe"

Het park bij de saline in het recreatiegebied Bentlage is voor de cultuurhistorische identiteitvan de stad van groot belang. Het omvat hetterrein van het voormalige badhuis voor zoutwater baden met de historische gebouwen rondom de zoutwinning. De bouwwerken behoren tot de oudste technische cultuurmonumenten in het noorden van Westfalen.

NaturZoo

In de NaturZoo kun je de dieren van dichtbij meemaken, zoals in het eerste apenbos van Duitsland, in de pinguinvolière en in de kinderboerderij. De zo natuurlijk mogelijk gehouden dierverblijven bieden onderdak aan ongeveer 1.000 dieren uit 100 verschillende soorten, waaronder zeldzame gelada's, tijgers, lippenberen en getrainde zeehonden. Iets bijzonders zijn de vele speelse mogelijkheden om kinderen van alles over dieren te leren. En in de ZooBistro zijn allerlei lekkernijen te krijgen.

Tourist-Information
Rheine. Tourismus. Veranstaltungen. e.V.
Bahnhofstr. 14
Tel. 05971 / 800 65-0

Parkeergarages
Het parkingsysteem in de stad geeft aan welke

1. Parkeergarage „Am Bahnhof"
2. Parkeerplaats „Sparkasse"
3. Parkeergarage „Nadorff-Haus"
4. Parkeerplaats „Klostergarten"
5. Parkeergarage „Rathaus"
6. Parkeergarage „Auf dem Thie"
7. Parkeergarage „Stadthalle"
8. Parkeergarage „Ems-Forum"
9. Parkeerplaats „Butterstraße"
10. Parkeergarage „Woolworth/ Parkeerplaats Münstermauer"
11. Parkeerplaats „Kolpingstraße"
12. Parkeergarage „Zentrum"

Openbare toiletten
Rathaus, Klosterstr. 14
Herrenschreiberstraße bij Café Extrablatt
EEC, Humboldtstraße 20
Bahnhof, Am Hauptbahnhofe 2A
Parkeergarage Stadthalle, Humboldtplatz 18

Andere bezienswaardigheden

S1 St. Antonius Basilika
Het representatieve neo-romaanse kerkgebouw, gewijd aan de heilige Antonius van Padua, is tussen 1899 en 1905 naar tekeningen van Johannes Franziskus Klomp gebouwd als een soort romaanse kathedraal. Het was de eerste katholieke parochiekerk aan de rechterkant van de Eems, waar vanaf 1846 textielfabrieken en arbeiderswijken waren ontstaan. Van de opdrachtgever deken Bernhard Pietz komt de volgende spreuk: „Hoog zijn de schoorstenen – nog hoger de kerktorens!" Met een hoogte van 102,5 meter is de kerktoren de hoogste van Münsterland.

S2 Rode en gele Villa
De textielfabrikanten Hermann en Karl Kümpers waren opdrachtgevers voor de bouw van beide villa's vanaf 1886. De architecten waren Bernhard Tüshaus en Leo von Abbema uit Düsseldorf, die de rode villa naar voorbeeld van de Duits-Nederlandse renaissancebouwkunst en de gele als een Italiaanse tuinvilla uit de hoogrenaissance ontwierpen. De beide fabrikantenvilla's laten zien hoe belangrijk de textielindustrie in Rheine in die tijd was.

S3 Gymnasium Dionysianum (Secondary School)
Het gymnasium is in de jaren 1658/1659 opgericht en daarmee het oudste gymnasium van Rheine. Het bevond zich eerst in het oude stadhuis dat op het Borneplein is gelegen. In de jaren 1908/1909 ontstond er een nieuwbouw in de Anton-Führer-Straße, ontworpen door architect Josef Franke uit Gelsenkirchen. De hoofdingang van de school is architectonisch zeer opvallend. De daar te lezen tekst geeft het humanistische onderwijsideaal van de school weer.

S4 Textilmuseum Rheine
Rheine kan terugkijken op een traditie van honderden jaren als textielstad. Vroeger was het een belangrijk centrum voor doekproductie (Tuchmanufaktur 1732–1812). In 1830 kwamen er steeds meer katoenweverijen bij en in 1847 ging de eerste katoenspinnerij van noordwest Duitsland in bedrijf. Al in 1927 waren er 12 grote textielondernemingen met duizenden werknemers in Rheine gevestigd. Tot ver in de 60er jaren was de textielindustrie dé belangrijkste industrietak van de stad en Rheine was een van de grootste textielsteden van Duitsland. Alleen te bezichtigen na afspraak, Dr. Andreas Oehlke, Tel.: 0049 (0) 5971–10018.

Historische tour van de Emsquartiergeschiedenes

Een interessant en informatief kijkje in het verleden van dit deel van de stad aan de rechterkant van de Eems, biedt de geschiedenes tour met 12 informatieborden. De informatiebrochure is gratis te verkrijgen bij de winkels in deze buurt en bij Rheine.Tourismus.Veranstaltungen. e.V.

RHEINE STADSRONDLEIDING

Foto: Steffen Gude

RHEINE. TOURISMUS. VERANSTALTUNGEN. E.V.
Bahnhofstraße 14 • 48431 Rheine
Tel.: 0 59 71 / 800 65-0
Fax: 0 59 71 / 800 65-20
E-Mail: info@rheine-tourismus.de
www.rheine-tourismus.de

RHEINE. TOURISMUS. VERANSTALTUNGEN. E.V.

Bezienswaardigheden

Rheine dankt zijn oorsprong aan een kalkheuvel aan de oever van de Eems, waarop Frankische krijgslieden ongeveer 1.200 jaar geleden hun oog hadden laten vallen. Deze was perfect geschikt voor het bouwen van een uitvalsbasis en zo de belangrijke doorwaadbare plaats in de Eems te beveiligen. Waar zich tegenwoordig het museum Falkenhof bevindt, lag vroeger de „villa vocata Reni". En onder deze naam werd Rheine voor het eerst genoemd in de schenkingsoorkonde van 7 juni 838. Hiermee schonk keizer Lodewijk de Vrome de havezate "Reni" op de kalkheuvel aan de benedictinessen van het Sticht Herford. Ludwig II, bisschop van Münster, verleende de inwoners van Rheine op 15 augustus 1327 stadsrecht. De kleine stad kwam tot bloei rond 1850 tijdens de industrialisatie en groeide door de textielindustrie en de aanleg van het spoorwegennet. De stad met rond 80.000 inwoners heeft tegenwoordig goede vooruitzichten voor de toekomst. Wonen, leren, werken of ontspannen: Rheine biedt op 146 km² een prettig bestaan aan de Eems.

1 Altes Rathaus

Aan de nu open binnenplaats lag van 1660 tot 1822 de lange smalle kloosterkerk van de orde van de Franciscanen die sinds 1635 in Rheine gevestigd waren. Het in 1662 gebouwde huis met drie vleugels , werd eerst als klooster en vanaf 1811 ook als school gebruikt. Later kreeg het nog een functie als rechtbank en vanaf 1910 werd het stadsbestuur er ondergebracht. De traptoren en de bovenverdieping werden er in 1887 en 1938 aan toegevoegd.

Altes Rathaus Rheine

2 Stadtreliëf

Het bronzen stadsreliëf van Rheine is door kunstenaar Egbert Broerken gemaakt als tastbaar model van de binnenstad. Zo kunnen zowel blinde als ziende mensen de vorm van de stad „begrijpen". De straten en gebouwen zijn op schaal gemaakt en in blindeschrift (Brailleschrift) uitgelegd. Dit vervangt de letters door punten die een blinde kan betasten.

De in de stadsrondleiding beschreven bezienswaardigheden zijn voorzien van dergelijke borden

3 Bönekerskapel

De katholieke Bönekerskapel is in het stadsbeeld het laatste bewijs van het middeleeuwse armen- en ziekenhuis van de stad Rheine. De oude kapel werd in 1685 op initiatief van vicaris Bernhard Böneker vervangen door een nieuw gebouw in laatgotische stijl. Van 1838 tot 1855 kreeg de evangelische gemeente van Rheine toestemming hier hun eredienst te houden, wat in die tijd uitzonderlijk was voor de katholieke kerk. Men kan ook nu nog in de Bönekerskapelle naar de mis.

4 Barönchen

In 1815 kocht Joseph Weddige het tot 1810 door burgemeester Niemer als herberg gebruikte huis en begon er een kledingwinkel en een winkeltje met producten uit de koloniën. Nog in datzelfde jaar liet de nieuwe eigenaar de huidige gevel naar ontwerp van architect August Reinking uit Rheine bouwen. Deze had ook al de voorgevel van het huis Markt 14 ontworpen. Ook werd daar in 1815 de schilder Carl Weddige geboren. Deze is bekend geworden met schilderijen van mensen in alledaagse stituaties.

5 Nepomukbeeld

Toen de in 1691 gebouwde en een aantal malen gerenoveerde brug in 1980 moest wijken voor een betonnen exemplaar, werd er een goedgelijkende kopie van de Heilige Nepomuk op geplaatst. Het originele beeld uit 1735 werd in de tweede wereldoorlog door een explosie beschadigd en de resten hiervan zijn te bezichtigen in het Falkenhof museum. Johannes Nepomuk, in 1729 heiliggesproken, was priester in Praag en biechtvader van de vrouw van koning Wenceslaus. De koning verlangde van hem het biechtgeheim te breken, maar toen de heilige zich tegen de koning verzette, liet Wenceslaus hem in 1393 vermoorden door hem van de Moldaubrug te gooien.

Nepomukbeeld

6 Markt 12

Het oude, in renaissance stijl gebouwde, herenhuis werd tijdens de grote stadsbrand in 1647 verwoest, maar het werd in 1649 weer opgebouwd door Johann Lethmate en zijn vrouw. Het reliëf aan de huismuur van de Münsterstraße laat het oude gevelhuis nog zien. In de tweede helft van de 17e eeuw werd het huis als „herberg voor de hogere klasse" gebruikt en als zodanig was het tot ver over de Westfaalse grens bekend. Gelukkig is het huis in de tweede wereldoorlog nauwelijks beschadigd geraakt.

Markt 12

7 Pastorie St. Dionysius (Markt 14)

De classicistische voorgevel geeft het huis een statige aanblik en weerspiegelt de maatschappelijke positie van de eigenaar. Dr. Friedrich Carl Schilgen was als arts officieel in dienst bij het bisdom en daar verantwoordelijk voor het gezondheidswezen. Dit typische herenhuis is tussen 1778- 1973 als zodanig in gebruik geweest. Daarna kwam het in het bezit van de parochie St. Dionysius en tegenwoordig dient het als pastorie.

De legende van St. Dionys

Nadat Dionysius was onthoofd nam hij, aldus de legende, zijn hoofd en ging naar de plek waar hij wilde worden begraven. De heilige wordt daarom vaak afgebeeld terwijl hij zijn afgehakte hoofd draagt.

8 Beilmannsches Huis (Markt 15)

Onder de zeven kanonskogels aan de gevelkant staat de tekst: „Anno 1647 den 21. September sein dise Kogeln glüende vam Feient hir ingeschossen und etliche hundert Häuser meir jammerlich vorbrandt. – O Godt bewar doch diß Haus und gib Gelück innen, so dar gehen in und auß. – Soli Deo Gloria." De inscriptie is een herinnering aan de bijna volledige verwoesting van de stad. In de 30-jarige oorlog (1618–'48) werd Rheine zwaar belaagd door de kanonnen van de Zweedse generaal Königsmarck. Het reliëf in de vorm van een fabelwezen stelt de wreedheden van de oorlog voor.

9 St. Dionysius kerk

De katholieke hallenkerk werd vanaf 1400 in meerdere fases gebouwd ter vervanging van een al in 838 beschreven kerk. St. Dionysius is aldus het oudste bouwwerk van de stad. In de onregelmatige doorsnede is de lange bouwperiode te zien. Met het gieten van de oudste klok van Rheine was de kerk eindelijk in 1520 af. Boven de hoofdingang staan drie figuren, de bisschop van Parijs Dionysius (als beschermheer van de parochie), zijn diaken Eleutherius en zijn priester Rusticus. Alledrie zijn ze in het jaar 285 op Montmartre (= berg van de martelaren) terechtgesteld.

St. Dionysius kerk op het marktplein

10 Strätersches Huis

Het grote herenhuis is in 1801 voor burgemeester Johann Heinrich Striethorst in Westfaalse barocktraditie gebouwd door architect August Reinking (1776–1819) uit Rheine. Bij de inauguratie van hertog Wilhelm Joseph von Rheina-Wolbeck in 1803 gold het als het modernste en voornaamste huis van Rheine. Vanaf 1814 waren de eigenaren de families Ellerhorst, Timmerman, Kümpers en Sträter. Tegenwoordig is de maatschappij voor economische ontwikkeling van Rheine (Entwicklungs- und Wirtschaftsförderungsgesellschaft Rheine) hier gevestigd.

11 Eemsstuw

De eerste houten stuw diende om de opstuwing van de Eems te benutten omdat in dat gedeelte het scheepsverkeer door de kalksteenrots (Klipp) zeer gehinderd werd. Ook was dit een bijzonder geschikte plek voor een watermolen. De bisschop van Münster en Osnabrück, Franz von Waldeck, plande later de bouw van een stenen stuwmuur in de Eems want de goedlopende molen stond te vaak stil voor onderhoudswerkzaamheden. Deze stuwmuur werd in 1550 van zandsteen gebouwd. Hij is 3 meter hoog en 3,35 meter breed. In 1579 bouwde men de eerste sluis bij de stuw. In 1841 begon men met de bouw van het scheepskanaal zodat deze beter bevaarbaar werd. De aanblik van de waterkering is sinds 1843 nauwelijks veranderd.

12 Eemsmolen

In 1754 liet de bisschop van Münster, Clemens August I von Bayern, een nieuwe molen bouwen met drie waterraderen tussen de molen en de stuw. Na een brand in 1894 werd er op de molen nog een verdieping gebouwd en werden de waterraderen door turbines vervangen. In 1937 bouwde men bij de molen een silo waarop een zaaiende man staat afgebeeld. Om economische redenen werd de molen op 31 december 1965 stilgezet. De molen wordt sinds 1985 weer gebruikt om stroom op te wekken en produceert met twee turbines 900.000 kWh stroom per jaar.

Ems Mill / Ems Dam

13 Falkenhof museum

In 838 schonk keizer Ludwig de vrome het karolingische landgoed „Reni" aan het benedictinessenklooster Herford. Adelijke beheerders waren de heer von Hake en de heer von Valke, die aan het landgoed zijn naam gaf. Het werd ter beveiliging van de voorde in de Eems aangelegd en is het oudst beschreven plein van de stad. De vele bouwkundige veranderingen van de Falkenhof werden in 2004 afgesloten. Het tegenwoordige stadsmuseum bevat sensationele archeologische vondsten en interessante tentoonstellingen. De verzamelingen wapens, stedelijke schilderijen, schetsen en de Kasimir Hagen verzameling met kunstwerken uit de 14e – 20e eeuw kunnen worden bezichtigd.

Falkenhof

14 Kümperse huis

Het herenhuis uit 1743, gebouwd in de stijl van de Nederlandse late barok, trekt alleen al vanwege de frontbreedte en het bordes de aandacht. Hier werd in 1743 door de arts Dr. J. C. Giese een huisapotheek geopend, de Adlerapotheek geheten. Deze is de op één na oudste apotheek van Rheine, de Löwenapotheek op de markt werd al vóór 1677 beschreven. Dr. Giese was eveneens garnizoensarts en behandelde ook de soldaten die hier in de oorlog waren gelegerd.

15 Carillon

De klokken worden door magnetische hamers aangeslagen. In totaal staan er 96 muziekstukken ter beschikking die afhankelijk van uur en jaargetijde worden gespeeld. Het klokkenspel heeft ook toetsen zodat het ook met de hand kan worden bespeeld. Het totale gewicht van de klokken is ongeveer 500 kg. De grootste klok heeft een diameter van 418 mm en weegt zo'n 51 kg. De kleinste heeft een doorsnede van 200 mm en weegt 11 kg. Het klokkenspel bestaat uit 23 klokken en werd op 20 februari 2007 in gebruik genomen.

Carillon

16 Spieker van de evangelischen Einigkeit

Het twee verdiepingen hoge vakwerkhuis uit de 18e eeuw is het enige behouden gebleven pakhuis van de oude stad. Oorspronkelijk had het een puntdak en was vanwege brandgevaar afgescheiden van het woonhuis. Een luik in de vloer en een soort hijskraan maken duidelijk dat de bovenste verdieping als "Spieker", oftewel als graanopslag werd gebruikt. Het vakwerkhuis hoorde dus bij een stadsboerderij.

Spieker van de ev. Einigkeit

17 Oude stadsgracht

Sinds het begin van de 14e eeuw werd de stad Rheine beschermd door muren en grachten. De oudste stadsgracht verloor door de samenvoeging met de Thie tegen 1460 zijn verdedigingsfunctie. Het water loopt nu door een pijp onder de straat. De bijzondere bestrating geeft markeert waar de gracht zich bevond.

18 Kannegießerhuis

Het voorname herenhuis, een van de oudst bewaarde herenhuizen van de stad Rheine, werd waarschijnlijk aan het einde van de 15e eeuw bovenop de oude stadsgracht gebouwd. De puntgevel met de nokschoorstenen en de stenen kruisramen in het huis doen aan vormen van de Renaissance denken. Deze zijn door verbouwingen in de 16e en 17e eeuw ontstaan. In de 17e en 18e eeuw werd dit huis door de familie Kannegießer bewoond. Meerdere leden van deze familie waren tussen 1576 en 1680 burgermeester van de stad Rheine.

19 Huis Nienkemper (Markt 2)

De doorlopende richel laat de scheiding zien tussen de oudere benedenverdieping uit de 16e eeuw en de jongere gevel in Rokokostijl. In het midden staat Maria op de maansikkel en trapt daarbij op de slang, die Adam en Eva onder de boom van kennis van goed en kwaad omwikkelt. In de tekst wordt Maria patrones van het huis genoemd. Uit de hoofdletters van het chronogram ontstaat twee keer het getal 1765, het bouwjaar van de gevel. Dit was vlak na het einde van de zevenjarige oorlog (1756–1763).